

1891-11-02

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 2a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Vallo d. 2 den Novbr 1891.
Kjære Hr Skovgaard,
I Onsdags Aften kom vi hjem
fra Skov, og nu har jeg faaet
saameget fra Flaanden, at jeg
med god Samvittighed kan sige
te mig her og give Dem den
Takkegælle af de Meddelelser,
jeg har laaet efter at kunne
sende Dem.
Først min
høflige Tak for det oerlige
Billede af vor lille Dreng. Jeg
behøver ikke at udtale mig mere
om det - De har hørt
mine Udtalelser saa tit, saa
De veed, jeg finder Lighedem her.
De slærende og kjede, og ikke
stikker nogen Stukke under
Stolen, naar jeg udtaler min
Glæde.
Og saa en ikke mindre høflig

og vilde, inden jeg sluttede Bre-
vet, have tilføjet, at det var
lort, saa det godt kunde sendes.
Men efter Ders Anvisning var
der jo og senere det saa senere.
Gaffin skal De allene til det.
Naar man er angstelig, naar, naar
vornemligt, at skulle tale. Jeg
er saa lykkelig, at have Angsttilstande
forud, saasomt jeg skal til det,
er jeg mest glad, opfyldt af
mit Evne, og jeg er vis be-
tragtig smukke netop i Besid-
else af mine Evners fulde Brug.
Der er angst, tror jeg aldeles ikke
jeg kunde tale. ^{om det angik, som jeg fortæller}
Hvorledes det gik alting, naar
jeg overlod til Andres Bedømmelse.
Men af Omstændelse kan de
slutte, at under de givne For-
udsætninger (de Evner og Kundskaber,
som jeg nu evig har) kunde det

Tak for den Tid, De var herude.
Jeg synes, vi kom hinanden saa
nær, saa jeg er vis paa, vort
Forhold vil holde i Fremtiden
og bl. andet vide sig ved, at vi
ville gjøre noget for atter at
mødes. Jeg er Gotfred Rode og
get taknemmelig for hans lige
frim geniale Indsigelse, at
give os Anvisning paa den
Deres Bøger. Vi kunde da ellers
have henvendt os til en Kunst-
ner, for hvis Kunsterer vi
saaede større Budsning, og end
hvem vi bedre kunne staa
me overens og have Glæde, end
enten vi talte om Kristendoms-
el. Kunst. Og se en saadan
Beskedskifte og Møisels -
- - nu skal De slippe!

Saa var det Askovstuen, De
skulde have lidt om. Ja, ved
de jeg fortælle hane nogle mindre
omstændeligheder, blev jeg nok sandt
fordig, saa jeg saa indskrænke
mig til Hovedpunktene og lidt
Afstemninger. Foruden gik
aldeles udmærket i alle mine
lige Hensender, naar undtages,
at min Kone har faaet lidt
Fortjælelse efter at være kommen
samt hjem - - -
Her kom Deres venlige Brev,
i hvilket i Albeten. min Kone
udbrød paa Fransk: Skjøn,
aanderne mødes! Ja, det er
jo yndigt at fare bort paa Stier
for, at De har været glad ved
at være her. Tak for hvad
De skrev. Deres Studie fra Dyder
hvor havde jeg lige set det,

men Temperat er roligt, som en
han var rigtig vel tilfreds, og der
stynes end et velgjornende Smil
paa (og hans Mund) var en
sammendraget end imod os, saa be-
troukkes, saa hyggelig, saa gjestfri,
saa det er begjæret med Hjertes
Trang at rose ham, saa jeg gjør.
Jeg saa til og han jo saa udmærket
gjorde saa roligt, saa naturligt og
saa aandeligt og dybt.
Vi hørte adskillige rare Menne-
sker at rejse: Dogmatiske Schjønning
og hans Datter og Løjtnantsdatter
et. andre. Læstet Aften kom Kette
signet Møller derud fra København,
en Schjønning stod bagved, og det var
Schjønningens Datter, med sig ikke, men
forsonet var det, da Møller og
jeg gik Kammerater fra Næstved
og besto til Aftenen.
Følgelig omtalte Møller Dames
og Altes Kredsens Møder til Dags,
Dagene Dag i St. Laurentius i de
København Tårn, og jeg var altsaa meget
glad for at fra dem at see. See, en
ikke var godt mig stort bedne,
saa jeg har kun givet det at være
taknemmelig over det, som om
dette Tårn. Jeg talte 3 Dage i Tårn
hver Gang 1/2 Time og blev
endole ikke fordy.
De gad nok vilde, hvad jeg agter
om Skov! Udmærket godt i alle
Henseender. Jeg blev derover med
store Forventninger, men de blev
overtrafne betydeligt. Min Hov
og jeg er lidt som i en Ruse efter
det Besøg, hvor Viir og gode Væner
en stor Samling af aands- og
hjerte-friske Mennesker og de mange
en udmærkede Foredrag, den store
Mølle, den store Gjestfrihed, som
viste os, de udmærkede Tårne,
saa ene knyttede til Skolen, men
først og sidst Schnitzers Personlig
hvil slog sig sammen om at
bede os. Der blev talt 2 Gange
om Dags og 2 om Eftermiddag, og en
Dag blev det gjort for Næstved.

Ende til Aften (Aftensmøderholdning)
Det var jo lige alt det, man kunde
forstaa saameget, men Aftensmøderne
i Stoffet kjæder jo meget, og saa
var det saaledes gode Kraften,
der lygte sig i Liden: Schwaibler, la
Cour, Besten, Prosten Paulsen fra
Bjergby, Prosten Malling, Pastor
Haa fra Tyn osv., saa der var ikke tale
om at blive troet et. søvrig. Det
sparede mig at faa Tid til at gjøre
Besøg til Landene, og vi maatte da
næsten kun undet af dem (la Cour
Witzhorn, Jerning, la Cour osv.). En
over for Tiden var landets
historiske, fysiske, historiske, fysi-
ologiske, kristelige, misbegreb
over osv. En Aften vi var til
en sønderjyske Dag. Aftensmøderne
holdt. Høvedet af yngre Pro-
st, hvor der var endel: Høvedet
af Høvedet o. s. v. Lang og Spid.
Antallet af Mennesker, som var
samlende, var der stærkt. Vi begynde
beholdt i Torsdagssam. Men
meste Dag maatte vi rind i Lyng
Torsdag, hvor vi vist jævnlig
var over 200 Mennesker samlede.
Der var enkelte Kunstere do-
re: Fyhrs Maleri her vist Pisen
Med Dalgasens Billeder lader
der sig vist vise meget Ind-
vendinger (der er et andet ufor-
staaeligt uden Forklaring), og dog
nær Eftersnittegen, faldt
vist gjennem det rindige brud
stolpe Vindue med Hænderne
for og fik hans rindige Dødt og
der ble Kapper til at strække
gik der en forunderlig væn-
delig rindig. En. Ders til
tjen. af den Schwaibler er allerede
indført: saa lig, saa lunde
saa mild, som den selv.
Men Schwaibler er dog Spid
et det. Han regner som en
Konge, her et Øie for hver Ting,
betænker alt, sørges for alt, og
det gæver jo som for en stor